

Hadak

Útján

Bajtársi Híradó

A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének tájékoztatója

LXXVI. évfolyam

2026. január-április

590. szám

Elismerő nemzetőri cím Magas Dórának

Szíki Károly színművész, az emigráció és a diaszpóra jó ismerője (Eger) jelentése

A Gróf Batthyány Lajos Nemzetőr Szövetség elnök-parancsnoka, Bacsó Ernő tábornagy Magas Dórát a Calgaryban végzett évtizedes munkájáért nemzetőri kinevezésben részesíti, egyben nemzetőr őrnaggyá lépteti elő Magas Dóra 1938. május 5.-én született Budapesten. Édesanyja Ferenczy Dóra volt, édesapja pedig Fülöpp József, akinek nagy szerepe volt a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége létrejöttében. 1949-ben emigráltak Kanadába.

Férje Magas István, a nemzeti jobboldal 2000-ben elhunyt ikonikus alakja, '56-os szabadságharcos volt.

Dóra asszony generációjának egyik utolsó nagy mohikánja Kanadában. 1973-1984-ig a helyi cserkészcsapat vezetője, 1994-1999-ig a Magyar Kultúregyesület vezetője. A mai napig bálokat rendez (a Calgary-i MHBK-bálok szervezésének egyik oszlopa – a szerk.), táncokat tanít be. A magyar nemzeti oldallal folyamatos kapcsolatot ápolt, meghívott vendégei voltak többek között Rácz Sándor, Lezsák Sándor, Tollas Tibor, Duray Miklós, Király Izabella, vagy Kunszabó Ferenc. Jelenleg a Magyar Nyugdíjas Klub elnöke és az MHBK helyi csoportjának vezetőségi tagja. Szívből gratulálunk a magas elismeréshez!

Mi is büszkék vagyunk rá és hálásan köszönjük évtizedes munkáját az MHBK keretein belül és kívül! Külön köszönjük sokéves fáradozását a Hadak Útján helyi elosztásában. – a szerkesztő

**Hadak Útján Bajtársi Híradó -
A Magyar Harcosok Bajtársi Közösségének
tájékoztatója. Indult 1949 áprilisában
Ausztriában ill. Bajorországban, "MHBK
Központi Tájékoztató" címen.
Az MHBK-t alapította Zákó András m.kir.
vezérőrnagy Innsbruckban ill. Klagenfurtban
1947-48-ban.**

**World Federation of Hungarian Veterans
Official Review, Quarterly Periodical**
Megjelenik évente háromszor, ISSN 0847-2599
Kiadó és szerkesztő/Publisher and Editor: Dr.
Tóth Gergely, MHBK központi vezető
Nyomda/Printing: Terc, Budapest
Tb. pénztáros: Borbás Erzsébet

A szerkesztő levelezési címe:

Dr. Tóth Gergely

801 S. Federal Hwy., #205

Pompano Beach, FL 33062, USA

Email: hadakutjan@yahoo.com

Az emailben továbbított gépelt anyagot kérjük
sima word-formátumban elküldeni, mert egyébként
nem tudjuk garantálni a megjelenést.

**Kérünk minden címváltozást is a fenti
emailcímen bejelenteni.**

**Minden lapfenntartási hozzájárulást, Zrínyi
Alap járadékot kérünk az alábbi címekre
kiállítani, lehetőleg USA dollárban:**

1. USA/Kanada csekken: egyelőre
Gergely Toth névre kiállítva, a szerkesztő
címére postázva (a Memo-ba: MHBK)

2. Banki átutalással az USA-ból:

Routing nr. [for Wire transfers]: 021000021

Account nr.: 638360377

(Routing nr. [for ACH transactions]: 267084131)

3. Banki átutalással máshonnan:

Swift code: CHASUS33

Account nr.: 638360377

(JPMorgan Chase Bank, 383 Madison Ave., New
York, NY 10017)

Utalások Kanadán belül: l. a 7. oldalon

Beküldött kéziratokat és fényképeket nem
őrünk meg és nem küldünk vissza. A
szükséges javítás és a rövidítés jogát
fenntartjuk. A névvel aláírt cikkek nem
feltétlenül tükrözik a szerkesztő és a kiadó
álláspontját, s azokért mindenkor a cikkíró
felelős. Folyóiratunkban megjelent írásokat –
a szerző és lapunk megnevezésével – más
újságok és honlapok szabadon átvehetik.

Lapzárta:

**Április 1, augusztus 1 VAGY szeptember 1,
ill. november 25. Az időről-időre fellépő
helyhiány kapcsán megértésüket kérjük,
amennyiben lehet, a beküldött anyagot a
következő számokban közöljük.**

A tartalomról:

-Dél-Ausztráliai csoportunk jeletései

-Húsvéti üdvözet

-Jelentések Kecskemétről, Miskolcra

-Zempléni Doni Hősök Emléktúra

-Huszár András (Nagykanizsa) hírei

-Rövid hírek

Részletek Dobozy István, az MHBK Délausztráliai „Zákó András” főcsoport vezetője, az MHBK központi vezetőjének ausztráliai helyettese, a Szent László Társaság (1861) és Rend ausztráliai törzsszéktartója jelentéseiből Adelaide-ből, a helyi MHBK Értesítő 2026 január-áprilisi számából, kivonatolva:

Tisztelt Bajtársak!

A Magyar Nemzet minden oldalról támadásoknak van kitéve, mégis próbálja mutatni az utat a szebb jövő felé. Ez a mi kötelességünk! Az alábbi ima adjon lelkierőt a küzdelmekhez. A Magyar Püspöki Kar 1921-ben “A Haza sorsának jobbrafordulásáért” írt imával fordult Istenünkhöz segítségül. Szövege 105 év után is alkalmas a könyörgésekre: “A Haza sorsának jobbrafordulásáért.

Mindenható örök Isten, mindenkitől elhagyatva, senkitől meg nem hallgatva, Hozzád fordulunk, aki senkit sem hagysz el és mindenkit meghallgatsz, hogy halld meg könyörgésünket és segíts meg minket, szegény magyarokat. Ellenségeink lettek úrrá fölöttünk, országunkat földarabolták, minket pedig porig aláztak, minden szabadságunktól megfosztottak és ami romlásunkra van, azt parancsolják nekünk.

A mélységből kiáltunk Hozzád, Urunk! Hallgasd meg esedezésünket. Könyörülj rajtunk nagy irgalmasságod szerint. Ha a sok súlyos csapás a Te büntetésed, amelyet bűneinkkel vontunk magunkra: bocsáss meg nekünk bűnbánóknak! Ha széthúzásunk az oka nemzeti szerencsétlenségünknek: vezérelj minket egyetértésre! Ha hűségünket akartad próbára tenni: tekintsd gyöngeségünket és rövidítsd meg látogatásod idejét! Add a hatalmat azok kezébe, akik azt Tőled veszik és a haza javára használják! Adj a nemzetnek önzetlen, hűséges és minden áldozatra kész fiaikat, szerencsétlen hazánknak adj jobb jövőt!

Nagyasszonyunk és Anyánk, kelj védelmünkre, vedd oltalmadba örökségedet; pártfogolj minket szent Fiadnál, hogy az ő kegyelméből Szent István országa újra életre támadjon. – Amen.”

A Karitás Egyesület ebédjén, március 11.-én a következő jelentések és megemlékezések hangzottak el:

XVIII. Ausztráliai Magyar Kulturális Találkozó - A háromévente rendezett Magyar Találkozó ez alkalommal a Melbourne-i Magyar Központban volt megtartva 2025. december 28.-tól 2026 január 2.-ig. Adelaide-ből egy kis csoport érkezett a „Szeretet Zászlaja” kíséretében. Az előadások keretében volt lehetőségünk röviden beszámolni a Délausztráliában működő magyar csoportokról. A műsorokban többször lehetett hallani az Ausztráliába kivándorolt magyarok történetéről és a magyarnak megmaradásunk fontosságáról. A kérdés felmerült, hogy mi a kapcsolatunk az otthoni testvéreinkkel és hogyan segíthetjük egymást? A tárgyalások megerősítették annak a jelentőségét, hogy a külhoni magyarok csoportos élete és kitarása nagy lendületet ad az otthoni testvéreinknek a Haza megbecsülése és szeretete érdekében. Ugyanakkor mi is kapunk támogatást a magyar közösségi és kulturális élet megerősítésére itt Ausztráliában.

1848 március 15. Ma 1848 március 15.-ére emlékezünk. A történeteket nem szükséges elmondani, hisz mindannyian tudjuk, mi történt azon a napon s mit ünneplünk a világ minden táján Március Idusán. Érdemes azonban elgondolkozni azon, hogy 1848-ban a nemzet hivatalos vezetői és a nép akaratának fiatal, önkéntes szószólói egy akarat, egyhangú elhatározással valósították meg a magyar történelem legdrámaibb társadalmi reformjait. Az egyetértés elnyeréséhez fontos szerepet játszott az erkölcsi erények gyakorlása, ami megerősíti az emberi akarat állandó hajlamait és készségeit a jó cselekvésre. Ezen kimagasló erények végigkísérték történelmünk eseményeit és megmutatkoznak köztünk is itt az emigrációban: a Szabadságvágy, az Igazságosság, a Gondoskodás a tennivalókról, a Kitarás és az Áldozatkészség. Gyermekünknek is erre van szükségük magyar megmaradásukhoz. Segítsük őket!

Eztán a kezünkben tartva egy rózsaszálat és “A Haza sorsának jobbrafordulásáért.” című ima másolatát, közösen énekeltük el a Magyar Himnuszt.

Dobozy István és v. Nagy Ákos Karitás-elnök

Az Adelaide-i Magyar Klub újjáépítése: A régi Klubház 2023 decemberi bezárásakor, több mint két évvel ezelőtt, a következő búcsúszavak hangzottak el: „A Klub dicsőséges múltja megtalálható abban, hogy központként szolgálta az Adelaide-i Magyarságot.” Eljött az ideje, hogy biztosítsuk, hogy az új Klub megnyitásakor megfelelő képviselettel rendelkezünk az átszervezés feladatainak ellátásában. A Klub tagsága meglehetősen alacsony, így a vezetőség utat nyitott új tagok felvételére. Ki kell használnunk a lehetőséget, hogy több magyart toborozzunk, hogy a Klub továbbra is Adelaide-i Magyar Közösségek Központjaként működhessen. Bátorításképpen két magyar kifejezést fűznék a Klubvezetéshez és az új jelentkezőkhöz: Most vagy soha!, és Aki magyar, velünk tart! Amikor először találkozunk magyar származású emberekkel, próbáljunk jobban megismerkedni egymással, mert egyesített erőnkre van szükség ahhoz, hogy fenntartsuk szeretett magyar nyelvünk használatát és értékeljük a magyar kultúrát. Értesítés a Magyar Klub-ról megtalálható a www.hungarianclub.com.au honlapon. A belépési nyilatkozat részletesen kimutatja a felvételi eljárást.

Lapszámunk nyomtatott változatának kézhezvételekor húsvét már elmúlt, így ezen bajtársainknak és olvasóinknak utólagosan, az újságot emailben kapóknak pedig időszerűen kíván áldott húsvétot szeretettel a szerkesztő.

lovag Kenyeres Dénes nyá. alezredes jelentései

Emlékezés és koszorúzás Kecskeméten a doni áttörés 83. évfordulóján

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Honvéd Hagyományőrző Egyesület Kecskeméti Területi Szervezete 2026. január 12-én közös megemlékezést és koszorúzást tartott a Deák Ferenc téren álló II. világháborús Hósi Emlékműnél, az 1943. január 12.-ei tragikus hadi események alkalmából. A Himnuszt követően Kenyeres Dénes alezredes köszöntötte a HOHE nevében a megemlékezésen lévő jelentős számú közönséget. Rácz-Szabó Zoltán zászlós, a MH vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülődandár altisztje Ady Endre: Imádság háború után című versét szavalta el. Kenyeres alezredes emlékező beszédében felidézte a két világháború közötti magyar kormányok revíziós politikáját, terület-visszaszerzéseit, valamint a magyar királyi 2. Honvéd Hadsereg felállítását, búcsúztatását, frontra szállítását. Ebbe a hadseregbe osztották be a 13. kecskeméti könnyű hadosztályt is az alárendeltségébe tartozó alakulatokkal együtt. A Don mentén harcba vetett kecskeméti csapatok (gyalogosok, tüzérek és repülők) hősiesen, önfeláldozóan küzdöttek, amíg tudtak. De az elégtelen ellátás, a korszerűtlen fegyverzet, az akadozó utánpótlás, a nagy hideg és a szovjet túlerő következtében, külön parancsra feladták állásaikat. Megkezdték a visszavonulást. A kecskeméti egységek január 20-án nagy áldozatok árán, hősi harcokban kitörték az osztrigozsszki bekerítésből. Az egységek vesztesége meghaladta a 60%-ot, nehézfegyverzetüket pedig elvesztették. A Don folyónál, Voronyezs térségében küzdő honvédjeink a kötelességteljesítés, a nagyszerű helytállás kimagasló hősei voltak. A magyar hazára tett katonai esküjüket életük utolsó szakaszában is példamutatóan, szentül megtartották. A hadifogságba esettek igazi pokoljáráson mentek keresztül. Egy részük pedig csak hosszú évek múlva térhetett haza szeretteihez. A hősi halottak, eltűntek özvegyei, hadiárvai egész életükben érezték a férj, édesapa hiányát, az utána maradt gyászt és óriási fájdalmat - fejezte be gondolatait a szónok. Ezután Kovács István József, Pilinszky-díjas költő saját versét szavalta el. A jelenlévő szervezetek koszorúk elhelyezésével tisztelegtek a doni hősök emléke előtt. Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében Bán János alpolgármester, Lévai Jánosné, Jánosi István, Nemcsík Máttyás, Szamler László képviselők, a MH vitéz Szentgyörgyi Dezső 101. Repülődandár képviselőjében Könczöl Ferenc dandártábornok, parancsnok, Bezsenyi Tamás törzszászlós, a Történelmi Vitézi Rend nevében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, vitéz Béni Tibor nyá. százados, vitéz Boksa Éva, a Hadirokkantak, Hadiözvegyek és Hadiárvaik Országos Nemzeti Szövetségének Kecskemét Városi Szervezete képviselőjében Langó József nyá. százados, Réthey Gyuláné, a HOHE Kecskeméti Szervezete nevében Kenyeres alezredes, Petrovics József százados, a MH Területvédelmi és Hadkiegészítő Parancsnokság 13. Hadkiegészítő és Toborzó Iroda képviselőjében Parádi Gyöngyi zászlós koszorúzott. A Szózat zárta a kegyeleti megemlékezést és koszorúzást. Közreműködött Szabó Sándor tárogatóművész és több hagyományőrző egyenruhás személy. Vármegyénkben Kalocsán, Homokmégyen és több településen is tartottak megemlékezést a Donnál 83 éve történt eseményekről.

Március 15-ei ünnepségek a hős városban

Az 1848-49-es polgári forradalom és szabadságharc kezdetének 178. évfordulóján Kecskeméten több helyszínen is emlékeztek és koszorúztak.

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata szervezésében március 14-én este fáklyás felvonulással méltóképpen emlékeztek a márciusi fiatalokra és hőseire! Március 15-én délután a Városháza előtt álló Kossuth-szobornál emlékeztek 1848 hőseire és nevezetes szereplőire. A Himnuszt követően, A nemzet lelke című ünnepi műsor keretében táncos és énekes produkciókban idézték fel az 1848-49-es forradalomhoz szorosan kapcsolódó helyi és országos eseményeket. A műsorban elhangzott Petőfi Sándor

Nemzeti dala is. Az igen látványos és színes műsort szervezte és rendezte Barta Dóra, Harangozó Gyula-díjas érdemes művész. Az emlékműsor előadásában szerepelt zongora- és színművész, illetve operaénekes.

A Történelmi Vitézi Rend tagjai, a hagyományőrök és Kenyeres Dénes alezredes

A Kecskemét City Balett táncosai dinamikus mozgásaikkal szórakoztatták a nagyérdeműt A Kossuth-téren felsorakozott a hódmezővásárhelyi MH Kinizsi Pál 30. Páncélozott Dandár helyőrségi zenekara. A Fúvószenekar széleskörű koncertrepertoárjával kápráztatta el az ünneplőket. Ünnepi beszédet mondott dr. Dani Erzsébet, a Katona József Könyvtár igazgatója. Beszéde kezdetén felidézte 1848 tavaszának közösségformáló szerepét. A nemzet akkor ébredt igazán tudatára annak, hogy a közösségnek milyen nagy az ereje, ha összefog a szabadságáért és a nemzet függetlenségéért. Vagyis ha sorsa és a jövője közös! Hazánk lakossága azokban a márciusi napokban szívvel-lélekllel felsorakozott a forradalmi ifjúság és a reformnemzedék mögé. Valójában az írók, költők, jogászok, orvosok és néptanítók léptek március 15-én a magyar történelem színpadára és tettek nagyon sokat a néphangulat megváltoztatásáért. Ezeknek a jeles férfiaknak volt bátorsága és hite arra, hogy változás történhet a magyarság közéletében. A szónok külön is kiemelte még, hogy több kecskeméti illetőségű személy játszott jelentős és kiemelkedő szerepet az 1848-49-es forradalmi eseményekben és a szabadságharcban: Petőfi Sándor, Jókai Mór, és Klapka György, Gáspár András honvédtábornokok, akik a városunkban tanultak. A szabadságharc időszakában pedig itt szerveződött és innen indult a táborba, csatába több nemzetőr- és honvédzászlóalj, illetve néhány huszárszázad és szabadcsapat. Dani Erzsébet a beszéde végén kiemelte: "A történelem ott születik, ahol az emberek felismerik saját felelősségüket."

Ezután a koszorúzás következett. A város nevében Szemereyné Pataki Klaudia polgármester, Bán János, Fekete Gábor, Engert Jakabné alpolgármesterek, Szamler László képviselő, a Történelmi Vitézi Rend képviseletében vitéz Tiszavölgyi István törzskapitány, vitéz Béni Tibor, vitéz Boksa Éva, vitéz Béni Ildikó,

az 1956 Magyar Nemzetőrség és a HOHE Kecskeméti Területi Szervezet nevében Kenyeres Dénes nyá. alezredes, Rózsa Zoltán, Kenyeres István nemzetőrök, a Hírös Agóra képviselője Barta Dóra igazgató koszorúzott. Elhelyezte még a megemlékezés virágait dr. Salacz László országgyűlési képviselő és még sok-sok tanintézet, pártok és egyesületek tagjai is. A Szózat zárta a megemlékezést.

Az ünnepi rendezvények sorába tartozik még, hogy március 15-én nyílt meg Kecskeméten a Rákóczi úti galériában Kertai Zsolt festőművész tárlata, amely a magyar történelem jeles személyeit, köztük 1848-49 hőseit mutatja be olajfestményein. Szintén 15-én koradélután a Kecskemét melletti Nyíri-erdőben lévő '48-as Emlékhelynél is történt emlékezés. Az ünnepséget a hagyományoknak megfelelően ezúttal is a Szabadságharc 1848-49 Alapítvány szervezte, a helyi erdészettel közösen. Nyitrai András, az Alapítvány kuratóriumának elnöke és dr. Salacz László képviselő mondott ünnepi beszédet. A szónokok megemlékeztek a szabadságharc helyi eseményeiről. Ezt követően a Kecskeméti Városi Fúvószenekar adott tartalmas műsort. A Kiskun Huszár és Honvéd Hagyományőr Egyesület, valamint a kunszentmiklósi Szabadcsapat nemzetőri látványos fegyveres mozzanatokkal csatajeleneti elemeket mutattak be, ágyúdörej kíséretben. A közönség közvetlen közelről láthatta a kiállított fegyvereket, egyenruházatot, felszereléseket és a kardvívás fortélyait. Koszorúzással végződött a megemlékezés.

Hozzájárulások utalása Kanadán belül

Kedves kanadai Bajtársak és Olvasóink,

kérjük hozzájárulásait hagyományos sima csekken küldjék Torontóba, Hungarian Veterans' Association névre kiállítva, ottani elosztónk, Forrai Levente címére: 26 Spruce Ave., Richmond Hill, ON L4C 6W1

Előre is köszönjük!

Tóth Zsolt (Sátoraljaújhely) elnök jelentése

Dicsőség a Hősöknek - XXVI. Doni Hősök Emléktúra

Zemplénben 2026. január 23-24.-én XXVI. alkalommal került megrendezésre a Doni Hősök Emléktúra, a **Füzéri Hadtörténeti és Helytörténeti Kör** szervezésében és rendezésében.

Az emléktúra Pálháza városában a református templomnál rövid megemlékezéssel vette kezdetét, melyen emlékbeszédet mondott **Bánné dr. Gál Boglárka, a Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Közgyűlés elnöke**. A túra résztvevői Kőkapu, Háromhuta, Makkoshotyka és Hercegkút településeket érintették. A rendezvény zárásaként megemlékezést tartottak Hercegkúton, a római katolikus templom mellett felállított II. Világháborús emlékműnél, ahol emlékbeszédet mondott **Rák József, Hercegkút település polgármestere** és **Jásdi Balázs, a Magyar Tűzér Egyesület elnöke**. A Zemplén Térségi Katasztrófa és Polgári Védelmi Szövetség évről-évre csatlakozik a Doni Emléktúra résztvevőikhez, idén **Tóth Zsolt elnök, Bányácsi Árpád alelnök, Gaál Imre titkár**, valamint **Kiss István tagtárs** személyében. Az emléktúra nyitó és záró rendezvényén a Zemplén Térségi Katasztrófa és Polgári Védelmi Szövetség

nevében koszorút helyezett el Tóth Zsolt és Kiss István. Dicsőség a Hősöknek!

Fekete Dénes: Doni hősök emléktúra Miskolcon

A Miskolci Majtényi Károly 10. területvédelmi zászlóalj szervezésében 2026. február 6-án került megrendezésre a Doni emléktúra. A résztvevők a Petőfi téren gyülekeztek. Az indulók hivatásos-, tartalékos- és területvédelmi katonák voltak, valamint honvéd kadétok és civil érdeklődők. A regisztrált létszám 242 fő volt, akik az eligazítás után megkapták a menetparancsot és útnak indultak. A táv 21 km volt, a vezénylő parancsnok Rácz Péter tartalékos százados, a Toborzó Iroda munkatársa. Első állomásuk a Szemere kertben lévő Doni kopjafa volt. Itt az a Jásdi Balázs úr köszöntötte a csapatokat, aki 2001-ben újtárra indította ezt a mozgalmat. Az emlékjelnél koszorúzott a Magyar Honvédség, a Doni Bajtársi és Kegyeleti Szövetség Miskolci Csoportja, valamint a Helyőrségi Hagyományőrző Egyesület. A tiszteletadást az Il silencio dallamai zárták.

A megkoszorúzott Doni kopjafa

A következő helyszín a Hősök temetőjében a II. világháborús emlékmű volt. Bukta László t. törzsőrmester idézte fel a korabeli harci eseményeket, majd koszorúzásra került sor.

Koszorú: Gera Sándorné, v. Feledy Péter, v. Papczun Ernő

Az emlékezők ezután Szirmabesenyőn a Hősök emlékművénél álltak meg, ahol Bodnár Krisztián polgármester úr fogadta őket és mondott beszédet. A koszorúzást követően Jásdi Balázs vezetésével a jelenlévő tüzér hagyományőrző csoport 75 mm-es ágyúval díszlövéseket adott le a Doni hősök tiszteletére. Az eseményeket rövid pihenő és tízórai követte.

A túra következő állomása Felsőzsolcán a Kegyeleti Park volt, ahol Pásztor Erika úrhölgy, a település alpolgármestere üdvözölte őket. Ünnepi beszédet Csöbör Katalin úrhölgy, a térség országgyűlési képviselője mondott, amit koszorúzás, majd díszlövés követett. Itt zárult a rendezvény, ahol a résztvevők megebédeltek. A menü harci gulyás volt.

A Helyőrségi Hagyományőrző Egyesület két tagja teljesítette a túrát, Piskóti Zsolt Pál és Firtkó Mária. Mivel nyugdíjasok, külön is gratulálunk nekik!

Köszönjük Berdó Gábor úrnak, a DBKSZ elnökének a Miskolci Csoport részére a koszorúk anyagi fedezetének biztosítását.

Huszár András jelentései Nagykanizsáról, hagyományőrző és nemzetmentő tevékenységéről

András barátunk egy részletes visszatekintő összefoglalót is küldött szerkesztőségünknek, ami külön mutatja fáradásai mértékét. Ez sajnos helyszűke miatt nem fér bele lapszámunkba, de kiemelt elismeréssel adózunk fáradhatatlan, a hősöket megillető emlékezést biztosító munkájának! – a szerk.

András Nagykanizsán

András legfrissebb híreinek egyike:

Február 26.-án Kaposváron, a Somogy Vármegyei Önkormányzat dísztermében került sor a 2025-ben Somogyi Értékdíjban részesült értékek díjainak átadására. Legnagyobb öröme a döntéshozók támogatták javaslatomat, így a fonyódi I. Gyermekhuszár és Tüzér Bandérium immár hivatalos is somogyi érték, kulturális örökség értékkategóriában.

Szeretném megköszönni Székely Tibor hő. ezredes úrnak, a Magyar Huszár és Katonai Hagyományőrző Szövetség elnökének, hogy ajánlásával támogatta a kezdeményezésemet. Köszönet a kiváló laudációért Tengerdi Győzőnek, a Somogy Vármegyei Értéktár Bizottság tagjának. A díjat a Bandérium vezetője, Domina Barnabás és felesége, Domina Katalin vették át a Somogy Vármegyei Önkormányzati Hivatal elnökétől, Bíró Norberttől és a Somogy Vármegyei Értéktár Bizottság elnökétől, Vörös Mátyástól. A rendezvény fényét emelte, hogy rajtam és a Domina házaspáron kívül még 24 huszár volt jelen a rangos eseményen! Ezúton is gratulálok Domina Barnabás barátomnak és lelkes csapatának a jól megérdemelt elismeréshez és szívből kívánom neki, hogy váltsa valóra minden tervét és álmát, amelyekkel tovább öregbítheti a legmagyarabb fegyvernem jóhírét! Vivát huszár!!!

„MINDENKI MEGÉRDEMLI A NEMZET HÁLÁJÁT, AKIK VÁLLALJÁK A KATONAI SZOLGÁLATOT!”

Forrás:

A Nemzeti Közszolgálati Egyetem

Ludovika honlapja. Beküldte: Nagy László Gerő ny. ezredes, a HOHE alelnöke. Szöveg: Harangozó Éva

Fotó: Szilágyi Dénes

Tabuk nélkül a Doni katasztrófáról - Hősök vagy áldozatok? címmel a magyar királyi 2. hadsereg 1943. januári doni katasztrófájának 83. évfordulójához kapcsolódóan pódiumbeszélgetést szervezett a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Hadtudományi Honvédtisztképző Kar január 13-án, az egyetem Zrínyi Termében.

A bevezető előadást Számvéber Norbert alezredes, hadtörténész tartotta, aki hangsúlyozta, hogy a Don menti eseményeket máig számos tévhit övezi, ezek közül az egyik legmakacsabb az, hogy a szovjetek minden tekintetben óriási túlerőben lettek volna. Kifejtette, hogy a levéltári források alapján a magyar királyi 2. hadsereg létszáma megközelítette a 250 ezer főt, míg a támadó szovjet erők mintegy 117 ezer katonát vetettek be. Az alezredes hozzátette, a döntő tényező a szovjet hadvezetés módszereiben rejlett, azok harckocsi-minőségi és taktikai előnye, valamint az erők koncentrált alkalmazása billentette el a mérleget. A veszteségekről elmondta, hogy a magyar királyi 2. hadsereg összes vesztesége körülbelül 120–130 ezer fő volt, ami az állomány több mint felét jelentette. Számvéber Norbert hangsúlyozta, hogy a gyakran hangoztatott „teljes megsemmisülés” narratívája sem pontos: a szovjet áttörés sikeres volt, de nem járt a magyar 2. hadsereg teljes megsemmisítésével, ugyanis a magyar és német csapatok olyan ellenállást fejtettek ki, hogy a szovjetek nem tudtak klasszikus bekerítést végrehajtani. Ennek során a 227 szovjet harckocsi döntő többségét magyar és német egységek semmisítették meg.

Lippai Péter dandártábornok, a HHK dékánja szerint a katasztrófa katonai háttere csak a feltételek ismeretében érthető meg. Mint fogalmazott: „A magyar királyi 2. honvéd hadsereg noha a kiküldésekor rendelkezésre álló hadianyag legjavát kapta meg, azonban az még sem bizonyult elegendőnek a rá váró feladatokhoz. Így például a páncéltörő ágyúinak zöme akkor már elégtelen volt a legkorszerűbb szovjet harckocsik ellen a mintegy 200 kilométeres arcvonal védelme során.” A védelem teljes kiépítése idő, ember és műszaki erő hiányában nem volt lehetséges, valamint a hadsereg nem volt összekovácsolt, harcedzett alakulat, a harci tapasztalat hiánya súlyosan rontotta az esélyeket. Kiemelte azt is, hogy a logisztikai hiányosságok közvetlenül érintették a katonák pszichés állapotát is: a legsúlyosabb problémák között szerepelt egyebek mellett az elégtelen élelmezés, valamint a nem megfelelően lépcsőzött logisztikai készletek, így a mögöttes területen lévő raktárakban maradt felszerelés, a hónapokig ígért, de elmaradó váltás, valamint a hideg és az alultápláltság.

A beszélgetés zárásakor a résztvevők egyetértettek abban, hogy a Donnál harcoló magyar katonák hősök, mert kötelességüket teljesítették a legszélsőségesebb körülmények között is. Négyesi Lajos zárógondolata szerint: „Mindenki megérdemli a nemzet háláját, aki vállalja a katonai szolgálatot.”

Lippai dandártábornok és Juhász László alezredes a Ludovika előtt álló hősi emlékművön elhelyezte a megemlékezés koszorúját.

A szerk. hozzáfűzése: A legkárosabb, kommunista ihletésű “tévhit” pedig az, hogy a magyar sereg pusztá hódító szándékkal, minden különösebb ok nélkül támadott rá az oroszokra. Azt az apróságot ilyenkor elfelejtik hozzátenni, hogy a magyar külpolitika a példátlan trianoni országablás következtében csapdahelyzetben volt, és területeink visszaszerzésének egyetlen reményét az jelentette, ha teljesítjük a német vezetés kérését, azaz segítségükre sietve kivonulunk a Donhoz.

RÖVID HÍREK, KIEGÉSZÍTÉSEK

-Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke jelentette, hogy a Lovasi Római Katolikus Egyházközség, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány **a Magyar Királyi 2. Honvéd Hadsereg doni tragédiájának 83. évfordulóján** lovasi katonahőseinek emléke előtt tisztelgő szentmisét tartott 2026. január 10-én. Bemutatta Főtisztelendő Berkes Péter plébános a Szűz Mária Szent Neve tiszteletére szentelt XIII. századi lovasi Római Katolikus templomban. A szentmisét követően a Templom téren lévő II. világháborús hősi emlékműnél koszorúzással és mécsesek elhelyezésével zárták megemlékezésüket. -Február 19.-én a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány **Büki Lajos egykori politikai elítélt, 56-os hős**, Győr város díszpolgára életét bemutató, „Gyűlölet nélkül – 1956 győri hősenek, Büki Lajosnak a története” c. kötet bemutatóját tartotta az Arácsi Népház és Kiállítóházban. A könyvet ismertette és Büki Lajossal beszélgetett Szeghalmi Balázs újságíró, a Kisalföld vezető szerkesztője, a könyv szerzője. Büki Lajos nem volt még 19 éves, amikor az 1956-os forradalom győri eseményeinek forgatagában találta magát, alig múlt 21, amikor 12 és fél év „nevelő hatású” börtönbüntetésre ítélték. Az 56-os forradalom elveihez végig hű maradt, egyenesen élt a szabadulás után. A rendszerváltást követően mindent megtett kivégzett barátja, Török István rehabilitációjáért. Ma Győr díszpolgára, 1956 lángjának őrzője. -Február 20.-án **a Kommunizmus Áldozatainak Emléknapján** pedig szokás szerint Veszprémben a volt Várbörtönben koszorúztak az emléktáblánál. -Március 22.-én a Balatonfüredi Krisztus Király Plébánia, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet és „Az 56-os Forradalom és Szabadságharc Emlékéért” Alapítvány **szentmise keretében közösen emlékezett Dr. Luttor Ferencre (1886. március 26. - 1953. április 28.), Balatonfüred egykori templomépítő plébánosára**, születésének 140. évfordulóján. A szentmisét bemutatta Főtisztelendő Dr. Fodor János, Balatonfüred plébánosa. A szentmise után megemlékezésre és koszorúzásra került sor Dr. Luttor Ferenc emléktáblájánál. Emlékezett Pintér Kornél, a Magyar Vidék Országos 56-os Szervezet országos elnöke, imát mondott a plébános. (A szerk. hozzáfűzése: Luttor atya később Buenos Airesbe került, ott is van eltemetve, az argentinai magyarok gyámolítója volt.)

-**A szerkesztő** 2025. március 15.-ével kiérdemelte **a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét**, melyet akkori távolléte miatt csak idén március 19.-én tudott átvenni. Az elismerés indoklása: “... a magyar emigráció történetének kutatását, a magyar diaszpóra múltjának és jelenének dokumentálását, személyes és tárgyi emlékeinek megőrzését szolgáló tevékenysége elismeréseként”.

Hadak Útján – a második legrégebbi folyamatosan megjelenő magyar sajtótermék a Kárpát-medencén kívül